

CHƯƠNG 5

Jimmy và Bill đã kéo được John tới ngõ D. Nhưng Jack nhất định không muốn chơi với bọn Chương còm nếu chưa thể nghĩ được môn thi nào thắng các ông nhô Việt Nam. Jack nhiều tự ái. Nó mang trong người dòng máu của những người chinh phục miền viễn tây Hiệp Chúng Quốc. Nó cũng muốn chinh phục chứ không muốn bị khuất phục. Khốn nỗi, Jack lại không thể chinh phục nổi bọn Chương còm. Kéo tay, Jack thua Dzũng Đakao. Đấm bụng, Jack thua Hưng mập. Jack biết bơi song Dzũng Đakao bơi còn "chì" hơn, Jack đã biết tài "bông nhông" của Dzũng Đakao rồi. Tại hồ tắm Chi Lăng, Dzũng bơi đủ các kiểu. Jack tự hỏi sao ngõ D cư xá Chu Mạnh Trinh lăm nhô con tài thể! Chưa kể Long cải lương, Nhân sún - rất hãnh diện vì là con trai cưng của nghệ sĩ Năm Châu - Báu tồ, Ngân quăn. Mới có Dzũng Đakao, Bồn lừa, Hưng mập, Chương còm mà Jack đã nể nang. Hồi trước ngõ D đông "nhân tài" hơn. Những Hà óm, Tùng lấu, Thiện Mông Cổ và Thủy tinh, Sơn chai - hai thằng con của nhà văn Văn Quang - không dọn nhà đi nơi khác, ngõ D sẽ đủ "quân số" cho "lực lượng nhi đồng" lừng nhô cư xá. Và Jack sẽ nể nang thêm.

Jack rất thèm một con cóc. Chương còm đã gửi cho lọ cá màu. Jimmy được Chương còm cho cóc. Chương còm mới vồ được con cóc nữa. Và Jimmy xin ngay bảo là gửi về Mỹ. Song thằng John thèm chơi cóc, Jimmy biểu nó.

Jack gạ đòi đồ chơi lấy cóc của Jimmy. Con nhà Jimmy giục Jack đến xin Chương còm. Jack làm lơ. Jimmy nói với Chương còm. Bộ xương cách trí tùm tùm cười. Buổi chiều hôm đó, nó mang cái cần câu không có lưỡi, cùng Bill, Jimmy và John tới rủ Jack đi coi nó trở tài bắt cóc. Jack theo liền. Chương còm và bọn nhô Mỹ bước sâu vào xóm chùa. Đến gần bụi tre, Chương còm dờ "đồ nghề" ra. Nó hỏi Jack:

- Mà muốn đi bắt cóc hay muốn tao bắt cóc cho mà?

Jack đáp:

- Tao sợ mà dùng mọ.

Chương còm động cần câu xuống đất:

- Đó, trong bụi tre trước mặt mày đó, thể nào cũng có cóc. Mày vào mà bắt.

Jack xông vào. Nó vạch gai lá tìm kiếm một lúc mà chẳng thấy con cóc nào. Jack nói:

- Mày nói dối.

Bill bênh Chương còm:

- Nó không "đĩa" không "xạo ke" đâu.

Chương còm vuốt sợi dây gai:

- Jack, mày nhìn kỹ đi nhé, tao câu cóc không cần lưỡi câu. Tao dạy chúng mày cái "nghề" câu cóc để về Mỹ mà bắt cóc.

Chương còm lè lưỡi:

- Chết, "mít tơ" cóc, chúng mày đừng quên gọi là "mít tơ" cóc, nghe chưa.

Jimmy vỗ vai Jack:

- "Mít tơ" cóc là "ăn cung" của... Thượng đế đấy.

Jack nói:

- Chương còm sắp câu "mít tơ" cóc, nó không sợ, tại sao tao phải sợ?

Chương còm gật gù:

- À mày không sợ đi. Rồi mày sẽ biết tay "mít tơ" cóc. Tao không sợ cóc vì tao có thể làm cho cóc say thuốc lá.

John hỏi:

- Hễ đưa nào làm "mít tơ" cóc say thuốc lá, đưa ấy không sợ cóc à?

Chương còm bủ môi:

- Mấy đưa làm cóc say thuốc lá nôi, trừ trẻ con Việt Nam. Và chúng tao có quyền coi thường cóc như tụi mày coi thường mọi da đỏ.

Chương còm ngó Jack:

- Tụi mày cậy đông, cậy có súng, bắt nạt mọi da đỏ. Chứ ló ngó đi một mình mọi da đỏ nó lột da đầu tụi mày. Daniel Boone chỉ được cái nước nói phét. Dzũng Đakao mới giỏi. Nó tay không lên rừng đánh tan giặc khỉ và chiến thắng Y Pàm, Y Kut... Jack, mày biết Y Pàm không? Nó "chì" bằng trăm lần chúa mọi Apache.

Bill sợ Jack gây gỗ với Chương còm, can khéo:

- Thôi, câu "mít tơ" cóc đi, Chương còm.

Chương còm bèn lấy cánh hoa giấy, buộc làm môi, thả vào bụi rậm như cóc. Một lúc, con nhà cóc từ trong cái hang vui vẻ chui ra. Cậu ông trời thấy miếng môi hoa phát phơ trước miệng mình, liền tộp một cái. Và nuốt. Sợi dây câu của Chương còm phiêu lưu vô tận bao tử cậu ông trời. Chương còm chỉ đợi có thể. Nó nhắc cần câu lên. Cậu ông trời được... rời mặt đất, lơ lửng, lắc lư chân. Trông cậu tức cười lắm. Chương còm biến cần câu của nó thành cái cần trục cóc. Nó đổ món hàng xuống chỗ Jack:

- Tặng mày đó, Jack ạ!

Jack tóm lấy "mít tơ" cóc. Nó rút sợi dây ra. Miếng môi hoa cũng theo ra luôn. Chương còm dặn bạn:

- Coi chừng, nhựa cóc độc lắm đấy. Sờ tay trúng mắt là... hiệp sĩ mù à...

Nó thách bọn nhô Mỹ:

- Bây giờ chúc mày thử làm cho "mít tơ" cóc say thuốc lá xem sao.

John chạy về nhà. Nó mang tới gói thuốc Salem và hộp quẹt. John châm thuốc banh miệng cóc ra bắt cóc hút thuốc. Nhưng cóc không hít thuốc.

Jack châm điếu thuốc khác, ngậm khói phả vào miệng cóc. Cóc vẫn trơ thân cụ. Jimmy xé điếu thuốc nhét vô miệng cóc, cóc nhả ra. Chương còm cười khúc khích.

Bill đá khế Chương còm:

- Bắt "mít tơ" cóc say thuốc lá xem nào.

Chương còm nhún vai, điệu bộ:

- Dễ ợt.

Nó lượm ít sợi thuốc lá, gói vào cánh hoa giấy rồi buộc vô đầu sợi dây. Chương còm lại như cậu ông trời khác. Và cậu ông trời này hí hửng chui khỏi hang, hân hoan tợp rồi. Chương còm nhắc nhanh cậu ông trời. Nó đặt cậu ông trời xuống trước mặt bọn nhô Mỹ. Chờ một lát, Chương còm khế kéo sợi dây cho mỗi đùng thoát ra. Thuốc lá ngấm vào dạ dày "mít tơ" cóc. Con nhà cóc chảy nước mắt, đứng thộn mặt như anh học trò không nghe thấy tên mình được đọc trong buổi kết quả thi vào đệ thất trường công. Chương còm nói:

- Nó say thuốc lá rồi.

John giậm chân dọa đuổi, "mít tơ" cóc chẳng thèm chạy. Cậu ông trời đứng thộn một lúc rồi lăn kên. Jack cười thích chí. Nó xỏ Chương còm:

- Mẹo hay thật!

Bill và Jimmy bênh Chương còm:

- Mẹo Chương còm tuyệt quá.

Jimmy bỗng quan trọng:

- Kia Jack, trên trời có cái "đầu đằm".

Jack nhìn lên, Jimmy kiễng chân đằm đầu Jack một cái:

- Đằm đầu nhe! Chương còm dạy tao mẹo đấy.

Jack lặng thinh, Chương còm hiểu Jack không phục mình và thẳng nhô Mỹ đang muốn tìm dịp thắng bọn mình. Nó đưa cái cần câu cho Jack:

- Mày câu cóc đi, câu dễ lắm. Từ mai, mày muốn bao nhiêu cóc cứ việc câu lấy mà gửi về Mỹ cho bạn mày. Mẹo đấy, không dùng mẹo câu cóc sao nổi. Tao cho mày hai con cóc này, tao về đây.

Chương còm bỏ về. Nó ngoảnh đầu lại:

- Mà muốn thắng bọn tao hả, Jack? Khó lắm. Mà cứ nghĩ trò khác đi. Chúng tao không dùng mẹo nữa đâu.

Nó rẽ vào ngõ F, băng qua giếng nước ra đường Vĩ Di Nguy. Lúc ấy, đường vắng vẻ. Chương còm chạy qua đường, đứng ở bên xe ô tô buýt. Bill gọi lớn:

- Chương còm, Chương còm!

Chương còm vẫy tay. Bill lần sang. Thăng nhô Mỹ tóc mặt ong hỏi:

- Mà đi đâu đấy?

- Sài Gòn.

- Làm gì?

- Xem chớp bóng. Rạp Rex có phim "Bandidos" hay lắm. Phim cao bồi mờ lỵ. Mà theo tao không?

- Nhưng.

- Nhưng sao?

- Tôi không mang tiền!

Chương còm thúc khuỷu tay vào bụng Bill:

- Đi với tao khỏi cần tiền. Tao cũng không mang tiền. Trẻ con, bày chuyện mang tiền làm chi. Đứng đây đợi tài xế của tao đem xe tới.

Bill ngạc nhiên:

- Nhà Chương còm có xe à?

Chương còm cười:

- Xe nhà tao to lắm, chạy suốt ngày ngoài đường.

Vừa lúc đó, chiếc xe ô tô buýt đậu sát hè. Chương còm kéo Bill leo lên:

- Xe nhà tao đó.

Bill cười khoái chí. Chương còm nói:

- Đứng trên này, qua cầu Kiệu chúng mình len xuống dưới rồi lại len lên.

Bill hỏi:

- Người ta đuổi thì sao?

- Thì mình đã đến đường Hiền Vương rồi. Mình đợi tài xế khác của mình đem xe rước mình lên Sài Gòn.

- Lại bị đuổi nữa?

- Lại xuống. Yên chí, thế nào cũng tới Sài Gòn.

Hai đứa lên Sài Gòn bằng mẹo còm của Chương còm. Nhưng Bill phục lẫn cu chiêng. Chương còm khoe:

- Ở nước tao, người lớn thương trẻ con lắm. Cứ ngoan ngoãn, lễ phép, sạch sẽ là được thương yêu.

Chương còm kéo Bill vào rạp Rex. Nó bảo Bill:

- Tao không biết nói tiếng Mỹ. Lát nữa, hễ có hai ông Mỹ mua vé, mày kéo tao đến chỗ mua vé, chào nói vài câu. Rồi cầm đại tay họ. Mày nói tao là bạn mày, bắt họ nắm tay dẫn vô rạp.

Bill "ô kê" lia lịa. Và hai đứa vào coi phim "Kỳ phùng địch thủ" một cách say sưa. Gần tối, Chương còm dẫn Bill về bằng ô tô buýt. Tới chợ Phú Nhuận, Chương còm dắt Bill bước xuống. Hai đứa đi bộ về. Chương còm nói:

- Nếu tao có tiền hôm nay, chúng mình xuống đường Hiền Vương ăn phở gà thì tuyệt.

Nó xoa tóc Bill:

- Thằng Jack nó muốn gì, mày biết không?

Bill khoác tay lên vai Chương còm:

- Jack muốn thắng cuộc. Nó định rủ mày đánh trận như "com bát".

- "Com bát"!

Chương còm lè lưỡi:

- "Com bát" ở đài ti vi Mỹ, hả? Tuần nào tao chả xem. Mỹ đánh trận với Đức "chì" quá xá. Trận nào Đức cũng thua à... Mẹ, bọn lính Đức bắn đại liên dờ ẹc, bắn hoài mà Mỹ không chết thằng nào. Vic Morrow lia một băng đạn, lính Đức ngã gục. Thằng Jack muốn làm Vic Morrow à?

- Ừ.

- Còn mày làm gì? Mày tính đóng vai thằng trung úy Rick Jason chẳng?

- Jimmy tranh rồi. "Tôi" làm Jack Hogan.

- Tao khoái Jack Hogan. Nhưng tụi tao không là lính Đức đâu. Tụi tao là lính Việt Nam. Chương còm néo Bill một cái:

- Ô kê, mai chúng mình chơi "com bát".

Vui vẻ, Chương còm đánh đàn mồm bản nhạc của phim "Combat"!

- Èng èng èng eng eng eng eng eng eng eng... Éng eng eng eng eng. Éng eng eng eng eng...

Nó vung tay:

- Súc mấy ông sợ Vic Morrow. Ông sẽ bắt sống Vic Morrow.

Bill nắm chặt tay Chương còm:

- Có dùng mẹo không?

Chương còm mím môi:

- Đánh trận là phải dùng mẹo. Tao bắt mày trước. Mày sợ kiến lửa chứ?

- Sợ.

- À, tao cho kiến lửa cắn tù binh.

Hai đứa đã vào cư xá. Bill chia tay Chương còm. Bộ xương cách trí không về nhà ngay. Nó tạt qua Hưng mập báo tin mai một sẽ chơi "Combat" với bọn nhô Mỹ.

Đêm hôm đó, Chương còm thức giấc hoài. Nó mơ thật nhiều. Có một giấc mơ thật đẹp, Chương còm chưa hiểu tên của giấc mơ là gì. Có lẽ, Chương còm lại phải hỏi bố nó mất thôi.